ΕΤΟΣ ΛΔ' — ΑΡΙΘ. 9.885 — ΑΘΗΝΑΙ 1896 — ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 ΙΟΥΝΙΟΥ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΙΩ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΤΩι 1862

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

Ἐνταῦθα συνδρομὴ ἐτησία Δραχ. 14
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις » » 16
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » φρ. χρυσᾶ 24
Αἱ συνδρομαὶ πάσων ἐπαρχιῶν πληρωτέαι ἐνταῦθα

5. ΛΕΠΤΑ 5.

Τιμὴ καταχωρήσεων ἑκάστου στίχ. Α' σελίδος λεπ. 80
» » Β' σελ. λεπτὰ 70, Γ' » » 60
» » ἑκάστου στίχ. Δ' » » 40
Ἑκάστης γνωστοποιήσεως (10 στιχ.) δραχ. 3.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ
Θ. ΦΛΟΓΑΪΤΟΥ
Ἔκδοσις δευτέρα
Ηὐξημένη καὶ διωρθωμένη
Πωλεῖται ἐν τοῖς καταστήμασι τῆς «Παλιγγενεσίας» ἀντὶ δραχ. 3.

Ὁ κύριος
ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΑΛΛΗΣ
(ΙΑΤΡΟΣ)
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ ης 3—5 μ. μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ὁδὸς Μαυρομιχάλη, 2.
Νοσήματα τῶν γυναικῶν, τοῦ δέρματος, συφιλιδικὰ καὶ τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων. 1681

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΕΧΝΗΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ
ΟΘΩΝΟΣ ΛΕΥΚΟΒΙΤΣ
(Ὁδὸς Ἑρμοῦ, 140, παρὰ τὴν Καπνικαράεαν)
Ἄκρα ἐντέλεια καὶ κομψότης ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, στερεότης δὲ καὶ πρὸ πάντων εὐθηνία χαρακτηρίζει τοὺς ὑπ' αὐτοῦ κατασκευαζομένους τεχνητοὺς ὀδόντας.
Ἐφοδιασθὲν τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἐκ Παρισίων [illegible] κατασκευαζομένων ὑπὸ στοιχίας ὅλων τῶν συστημάτων μὲ ἐγγύησιν περὶ τῆς ἐπὶ δέκα τοὐλάχιστον ἔτη διαρκείας των μὲ μόνον δραχμὰς (100) ἕκαστον δὲ ὁ ὀδόντα ἐν μόνον τάλληρον. Ἂν ἡ μεγάλη αὐτὴ εὐθηνία φοβίζῃ τὴν ἀξιότιμον ἡμῶν πελατείαν, ὅπερ οὐδόλως εἶναι ἀπίθανον, δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν αὐτοῖς ὅτι τὰ κέρδη μας εἶναι 60 τοῖς ο/ο 1756

ΜΕΓΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΓΟΥΤΑΚΗ
74 Ὁδὸς Αἰόλου (παρὰ τῇ Ἁγίᾳ Εἰρήνῃ) 74
Νεωτάτη συλλογὴ ἀπὸ φανέλλαις καλοκαιριναῖς ἐκλεκταῖς εἰς ὅλα τὰ εἴδη καὶ τὰς ποιότητας, ἐσώβρακα, κάλτσαις στερεαῖς, ὑποκάμισα τῆς ἐποχῆς ἔκτακτα διὰ τὸ γοῦστο καθὼς καὶ τῆς κόλας κομψότατα, φωκὸλ ἐπιστήθια, μανδήλια, μπαστούνια, ὀμβρέλλαις Ἡλίου, λαιμοδέτας ἐκ λεκτοῦς, πετσέταις, καὶ πολλὰ ἄλλα εἴδη, μὲ τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.
Εὐθηνία — στερεότης — καλαισθησία
Δοκιμάσατε! δοκιμάσατε!
Τιμαὶ ὡρισμέναι Prix-Fixe

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΝ
ΤΑΠΗΤΩΝ, ΚΡΕΤΩΝ, ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑΤΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Π. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
Ὁδὸς Ἑρμοῦ
Ἔρθασαν αἱ μεγάλαι συλλογαὶ ὑφασμάτων δι' ἔπιπλα Ταπήτων, Κρετῶν καὶ Παραπετασμάτων (Rideaux).
Προσέλθετε καὶ θὰ εὕρητε μεγάλην συλλογὴν τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν καὶ τιμὰς λογικάς, οὐχὶ ληστρικάς. 1612

ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΑ ΔΙΚΑΙΑ
Β. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ
Πωλοῦνται εἰς δύο τεύχη ἀντὶ δρ. 13 ἐν τῷ γνωστῷ βιβλιοπωλείῳ τῶν ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων τοῦ κ. Κ. Κλωροπνόμου.
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 16.

ΑΘΗΝΑΙ Σάββατον, 7 Ἰουνίου

Τὰ δῆθεν τεκμήρια καὶ αἱ φῆμαι περὶ μεταβολῆς ὑπουργικῆς, περιωρισθῆσαν εἰς εὐσεβεῖς εὐχὰς πρὸς τὸ Στέμμα ἐκ μέρους τῶν εὐσεβεστάτων καὶ ἀνεξαρτήτων ἐφημερίδων. Δὲν βεβαιοῦσι πλέον, μετὰ τοῦ θάρρους τὸ ὁποῖον χορηγεῖ ἡ ἐξ ἐπαγγέλματος διαβολὴ καὶ ἡ ψευδολογία, ὅτι ἐπίκειται ἢ γίνεται σκέψις περὶ μεταβολῆς προσώπων, ἀλλ' ὑποβάλλουσιν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Θρόνου εὐχὰς καὶ δεήσεις, ἵνα τὸ Στέμμα ἄρῃ τὴν ἐμπιστοσύνην του ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως, διότι ... καὶ οἱ «ἀνεξάρτητοι» δὲν ἔχουσιν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἠδύνατό τις ὅμως νὰ ἐρωτήσῃ: καὶ διατί πρέπει τώρα μόνον νὰ ἀιομακρύνῃ τὸ Στέμμα τὴν Κυβέρνησιν καὶ οὐχὶ πρὸ ὀκτὼ, πρὸ δέκα μηνῶν, ἀφοῦ ἔκτοτε ὁλόκληρος ὁ «ἀνεξάρτητος» τύπος βεβαιοῖ μετὰ τῆς αὐτῆς ζωηρότητος καὶ σοβαρότητος, ὅτι μήτε αὐτὸς, μήτε ὁ Ἑλλ. Λαὸς ἔχουσιν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Κυβέρνησιν;

Ἡ ἀπάντησις εἶναι πρόχειρος: διότι σήμερον πρόκειται περὶ μεγάλης ἐθνικῆς ὑποθέσεως, περὶ τῆς σωτηρίας τῆς Κρήτης, ἐὰν δὲ ἐπετρέπετο νὰ γίνεται ἀνεκτὴ εἰς ἄλλας περιστάσεις Κυβέρνησις μὴ εὐνοῦσα τὴν «ἀνεξαρτήτων» δημοσιογράφων, δὲν εἶναι ἐπιτεταγμένον ἡ ἀνοχὴ αὕτη νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ ἐν ἡμέραις τοσούτου μεγάλης ἐθνικῆς κρίσεως.

Ὁπωσδήποτε εὐάρεστον εἶναι, ὅτι ἀπεκαλύφθη καὶ εἰς τὰ ὄμματα τῶν εὐπιστοτέρων, ποῖος ἦτο ὁ σκοπὸς τῶν ὑπὲρ Κρήτης ἀγώνων καὶ θορύβων τοῦ «ἀνεξαρτήτου» τύπου. Ἐν ἀρχῇ ὑπεκρίθη, ὅτι παρορμᾷ τὴν Κυβέρνησιν εἰς γενναιότερα βουλεύματα καὶ ἐζήτει μεταβολὴν πολιτικῆς. Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας δὲν γινώσκομεν τί ἔμαθε περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἀνέγνωμεν εἰς μίαν τῶν ἀνεξαρτήτων ἐφημερίδων, αἵτινες μανιωδῶς ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ μεταβολῆς πολιτικῆς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ναὶ μὲν ρυμουλκεῖται μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον εἰς «ἀνεξαρτήτους» ἰδέας, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ ἀναλογισθῇ καλῶς τὰς συνεπείας καὶ τὰς εὐθύνας, ὅτι δὲ αὐτοὶ δὲν θὰ παύσωσιν ἀγρύπνως ἐπιτηροῦντες καὶ ἐλέγχοντες τὴν τροποποιουμένην πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, Ἄλλαις λέξεσιν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζῃ ἡ Κυβέρνησις, ὅτι θὰ παυσωσιν αἱ πατρωτικαὶ ἐφημερίδες καταγγέλλουσαι αὐτὴν ἐπὶ ἀδουλίᾳ καὶ προδοσίᾳ, καὶ ἐὰν ἀκόμη ἀποδεχθῇ τὴν πεφημισμένην πολιτικὴν τῶν «ἀνεξαρτήτων», ἤγουν τῆς γενναιοτέρας δράσεως.

Καὶ ἡ μὲν Κυβέρνησις ἐξ ὑπαρχῆς τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἀκολουθεῖ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ἀπαρεγκλίτως, ἐν πλήρει ὁμοφωνίᾳ μετὰ τοῦ Ἑλλ. Λαοῦ καὶ τοῦ Στέμματος. Ὁ δὲ «ἀνεξάρτητος» καὶ χρηστὸς τύπος ἀπεκαλύφθη ἐν ὅλῃ τῇ ἀσέμνῳ γυμνότητι αὐτοῦ. Ὁμόφωνος, ὡς πάντοτε καὶ πρὸ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, κηρύττει, ὅτι δὲν θέλει μεταβολὴν πολιτικῆς, δὲν ἐνδιαφέρεται περὶ τοῦ πῶς θὰ λυθῇ τὸ Κρητικὸν ζήτημα, ἀδιαφορεῖ ἐντελῶς ἐὰν οἱ ἀγωνιζόμενοι Κρῆτες θὰ ἔχωσι πολεμοφροδία καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν ἄρτον, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ καὶ θέλει μεταβολὴν Κυβερνήσεως, διότι ἐὰν καὶ εἰς τὴν θόλωσιν αὐτὴν τῶν ὑδάτων δὲν ἁλιεύσωσιν οἱ ἐκτὸς τῆς Ἀρχῆς ἀρχολίπαροι, πότε, πρὸς Θεοῦ, θὰ εἶναι ἐλπὶς νὰ ἀνατραπῇ Κυβέρνησις ἔχουσα τοιαῦτα θεμέλια εἰς τὴν συνείδησιν καὶ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἑλλ. Λαοῦ;

Ἀρέσκει ἡμῖν ἡ πολιτικὴ αὕτη τῶν «ἀνεξαρτήτων». Εἶναι μὲν εὐτελεστάτη, εἶναι πολιτικὴ ἀχρειοεστάτων φατριαστικῶν καὶ προσωπικῶν συμφερόντων, ἀπιβλέπει εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φιλοδοξίας μηδαμινοτάτων πολιτευομένων, οἵτινες ἀνάνδρως κρύπτονται ὄπισθεν τῶν γελοίων αὐτῶν φυλλαρίων, καὶ τὴν θεραπείαν ὑποθέσεων τῆς κοιλίας, ἀλλ' εἶναι τοὐλάχιστον εἰλικρινής. Ὅτι κυβερνητικὴ μεταβολὴ σήμερον, τὸ μὲν Κρητικὸν ζήτημα θὰ ἔθαπτε καθ' ὁλοκληρίαν, ὃν Ἑλλάδι δὲ θ' ἀπέλυε σφοδρὰ κομματικὰ πάθη, ἀναρχίαν πλήρη καὶ ἐμφυλίους ἔριδας, αἵτινες κατ' ἀνάγκην θ' ἀπέτρεπον τὴν προσοχὴν καὶ τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Κράτους ἀπὸ πάσης ἐθνικῆς ὑποθέσεως, καλῶς γινώσκουσιν οἱ ὑπέρμαχοι τῆς προσωπικῆς μεταβολῆς. Ἀλλὰ τῶν κινδύνων τούτων κατισχύει τὸ πάθος καὶ τὸ συμφέρον, μειονεκτήματα διαλυθεῖσης τινὸς μερίδος πολιτευομένων, ἅτινα ἤγαγον τὴν Πατρίδα ἡμῶν, εἰς ὃ σημεῖον ἀξιοθρήνητον παρέλαβεν αὐτὴν ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις, [illegible] ἐν τῷ Τόπῳ τὴν ἐσωτερικὴν [illegible] ὀφειλομένη ληψίαν, εἰς ἣν κατερθήμεν διὰ τῆς χρεωκοπίας, καὶ πολλὰ ἐθνικὰ ἀτυχήματα.

Ἐν τούτοις καὶ ἐν τῇ εἰλικρινεῖ διατυπώσει τῶν ζωηρῶν αὐτοῦ ποθῶν ἠστόχησεν ὁ μαλαρὸς τύπος τῶν «ἀνεξαρτήτων». Χθὲς ἐκείνη ἡ ἐφημερίς, ἥτις ἐνέβαλεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐλπίδα προσεχοῦς ὑπουργικῆς μεταβολῆς, χαιρεκάκως καὶ ξηρὰ, ξηρὰ ἀνέκοψε τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Εἶπε δηλαδὴ: καὶ μὲν καὶ αὐτὴ ἐπιθυμεῖ καὶ κρίνει εὔλογον τὴν μεταβολὴν, ἀλλ' ἡ εὐλογημένη Ἀντιπολίτευσις δὲν ἔχει ἀκόμη τὰ προσόντα, καὶ δὲν ἐφιλοτιμήθη νὰ πράξῃ οὐδὲν, ὅπως ἀποκτήσῃ αὐτά. Ἂς προσπαθήσῃ, ἂς ἐργασθῇ νὰ τ' ἀποκτήσῃ, καὶ τότε καὶ ἡ συνάδελφος θὰ δώσῃ τὴν εὐλογίαν της καὶ θὰ προσεπικυρώσῃ τὴν ὑπουργικὴν μεταβολήν. — Ὅταν ἀναλογισθῇ τις, τί πάσχουσι θεσιθῆναι καραδοκοῦντες διορισμὸν καὶ μανθάνοντες αἰφνιδίως, ὅτι δὲν ἔχουσι τὰ προσόντα τῆς θέσεως, ἐννοεῖ μετὰ τίνος αἰσθήματος ἤκουσαν χθὲς τὸ κεραυνοβόλον μήνυμα ἀπὸ φιλικοῦ στόματος οἱ θηραυλοῦντες πρὸ τῶν πυλῶνων τῆς Ἐξουσίας ἀνεξάρτητοι καὶ μὴ ἀρχολίπαροι. Ὑπῆρχον, φεῦ! τόσα τεκμήρια, ὅτι οἱ εὐσεβεῖς αὐτῶν πόθοι θὰ ἐπληροῦντο, τέλος, χάρις εἰς τὰς σφαγὰς καὶ τὰς δηώσεις τῆς Κρήτης, καὶ αἰφνιδίως τίθεται ἐνώπιον αὐτῶν πρόβλημα διαγωνισμοῦ. Νὰ ἀγωνισθῆτε, (λέγει αὐτοῖς μὲ τὸ μειλιχιώτερον καὶ τὸ εἰρωνικώτερον τῆς ὄρος ἡ συνάδελφος, δίκην θυρωροῦ ἱσταμένου πρὸ τῆς κλειστῆς θύρας παραδείσου) νὰ διαπρέψετε, νὰ φανῆτε ἄξιοι τῆς τιμῆς καὶ τῶν καρῶν, καὶ τότε αὐτοστιγμεὶ θὰ ἀνοιχθῇ ἡ πύλη αὕτη καὶ θὰ ἀποπεμφθῇ ἐξ αὐτῆς ἡ ἄβουλος Κυβέρνησις, ἵνα εἰσέλθετε ὑμεῖς οἱ ἄγαθοὶ καὶ σοφοὶ δοῦλοι. Καὶ ὀποκλιθεῖσα πρὸ τῶν κεχηναίων «ἀνεξαρτήτων» μνηστήρων, ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ παρακειμένου διαδρόμου, ὅπου ἔδωκεν ἐλευθέραν ἔξοδον εἰς παρατεταμένους καγχασμούς.

Δὲν γνωρίζομεν, ἐὰν οἱ ἀνεξάρτητοι θ' ἀποδεχθῶσι τὸ διαγώνισμα τῆς συναδέλφου, ἐὰν θὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ὑποβολὴν εὐχῶν καὶ ἱκεσιῶν, καίπερ ἄνευ προσόντων, ἢ ἐὰν, περιβαλλόμενοι πάλιν φρυγίους πίλους, θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀπειλὰς πρὸς τὸν Θρόνον. Ἀλλ' ὅ,τι ἂν συμβῇ ὑποσχόμεθα νὰ το ἀνακοινώσωμεν πρῶτοι εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας. Προβλέπομεν, ὅτι οἱ «ἀνεξάρτητοι» πόθοι θὰ λάβωσι πολὺ φαιδρὰς διαστάσεις, καὶ δὲν ἐννοοῦμεν, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ν' ἀπωλέσωμεν τοσοῦτον σπανίαν εὐκαιρίαν εὐθυμίας.

ΤΑ ΝΕΑ

μαντάτα τῆς ὑπουργικῆς μεταβολῆς εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ὁ κ. Ρικάκης, ὅστις παρεστάθη περιφερόμενος εἰς ὀκτὼ πολιτευομένων, βολιδοσκοπῶν τοὺς ὀσεγομένους χαρτοῦλάκια, καὶ ἐκεῖθεν μεταβαίνων εἰς τὰ Ἀνάκτορα διαψεύδει, ἀνηλεῶς ὅλα αὐτὰ τὰ μυθολογήματα ὡς χάλτια πρώτης ποιότητος. Ὁ κ. Ρικάκης, ἐπιτείνων τὴν σκληρότητα τῆς διαψεύσεως, πληροφορεῖ, ὅτι εἰς αὐτὸν δύνανται ν' ἀποτείνωνται μόνον, ὅσοι ἔχουν νὰ προσφέρωσι χρήματα ἢ ἐφόδια διὰ τὴν Κρήτην καὶ διὰ τοὺς πρόσφυγας. Ἀλλὰ τοιαῦτα πράγματα μὴ ἔχοντες νὰ προσφέρουν οἱ πολιτευταὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, δὲν θὰ κάμνουν, ἐννοεῖται, καὶ τὴν γνωριμίαν τοῦ κ. Ρικάκη.

Ἡ «Ἀκρόπολις» [illegible] ἔνστασιν, ἀπηύθυνε σήμερον ἔντονον καὶ λακωνικώτατον τελεσίγραφον πρὸς . . . τὸν Βασιλέα.

Ἡ ρίπτει τὴν Κυβέρνησιν ἐντὸς 24 τὸ πολὺ ὡρῶν (κατὰ λέξιν) ἢ . . . αὐτὸς θὰ τὸ συλλογισθῇ.

Ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐπιεικῶς ἡ εἰκοσιτετράωρος διορία ἠμπορεῖ νὰ γείνῃ καὶ ὀκταήμερος. Ἀλλ' οὐτεμίαν ὥραν περισσότερον, διότι καίονται... τὰ λάσια στήθη τῶν μνηστήρων τῆς ἐξουσίας.

✠

Οἱ «Καιροὶ» ἔγραψαν σήμερον.

«Κυρίως εἰπεῖν, πολιτικὰ παρασκήνια δὲν ὑπάρχουσιν, ἀλλ' ἀφοῦ συνάδελφοί τινες ἐπιμένουσιν ἐνασμενιζοῦσαι εἰς ταῦτα ἀναγιάρομεν καὶ ἡμεῖς τὸν τίτλον. Ὡς ἦτο ἐπόμενον αἱ περὶ ὑπουργικῆς κρίσεως διαδόσεις ἦταν χθὲς ἀραιότεραι, εἰμεθα δὲ περίεργοι νὰ ἴδωμεν τίνος εἴδους νέας φήμας θὰ ἀναγραψωσι σήμερον συνάδελφοί τινες. Ὁ κ. Θεοτόκης ἐφησυχάζει εἰς Κέρκυραν καὶ οὔτε ἔρχεται εἰς Ἀθήνας, πάντες δὲ οἱ ἄλλοι μνηστῆρες τῆς πρωθυπουργίας, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα διαλαλοῦσιν αἱ ἐφήμερ δες, κάθηνται ἥσυχοι καὶ οὐδεμίαν ἔλαβον πρόσκλησιν. Ὁμοίως κάθεται εἰς τὴν θέσιν του πολὺ καλὰ καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὁ δὲ κ. Μαυρομιχάλης δὲν ἔπαυσε νὰ εἶναι ὁ ἀγαπητὸς ὑπουργὸς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια, ταύτην δὲ ἀναγράφομεν ἐκ καθήκοντος πρὸς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν. Κλὼν ὅμως εἶναι νὰ ἀναγραφῇ καὶ μία ἄλλη ἀλήθεια, ὅτι αἱ τελευταῖαι διαδόσεις, ἐπλαττουργήθησαν παρ' ὡρισμένων προσώπων χάριν ὡρισμένου σκοποῦ, διὰ τοῦτο δὲ οὔτε διαδόσεις κἂν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν».

✠

Τὸ δὲ «Ἄστυ» ἀφοῦ ἐβεβαίωσε καὶ διεκυμπάνισεν ἐπὶ δύο ἡμέρας τὴν ἀφευκτον μεταβολὴν, γράφει σήμερον ἀνερυθριάστως:

«Πολὺ φοβούμεθα, ὅτι ἡ φημιζομένη ὑπουργικὴ μεταβολὴ, ἥτις λαμβάνει διαστάσεις κυρίως ἐκ τῆς δημοσιογραφικῆς ἀπχήσεως, εἶναι ἁπλοῦς εὐσεβὴς πόθος. Διατί θὰ γείνῃ ὑπουργικὴ μεταβολή; Διαφωνεῖ ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν; Ὄχι καθ' ὅσον γνωρίζομεν ὅλοι. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις πρὸς τὸν

Βασιλεα; Οὔτε! Ἐξεδήλωσεν ὁ λαὸ, τὴν ἀποδοκιμασίαν του πρὸς τὴν ἐφαρμοζομένην πολιτικὴν καθ' ὃν τρόπον, ὅτε ἐπρόκειτο νὰ καταργηθοῦν τὰ διαπύλια, φέρ' εἰπεῖν: "Ὀχι καὶ αὐτὸ, νομίζομεν».

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Πάντες ἐν Ἀθήναις ἐμειδίασαν ἀκούσαντες, ὅτι ἡ Γεν. Διοίκησις Κρήτης διετάχθη ἡ οἴκοθεν ἀπεφάσισε νὰ παύσῃ τὰς ἐχθροπραξίας καὶ ν' ἀναστείλῃ τὰς κινήσεις τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, διότι ἕκαστος διεῖδεν εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην παγίδα, ἥτις ἐστήνετο εἰς τοὺς Κρῆτας. Ὁ Ἀβδουλὰχ πασσᾶς ἐζήτει νὰ κερδίσῃ καιρὸν καὶ νὰ ἀποπλανήσῃ τοὺς ἐπαναστάτας, ἵνα αἰφνιδίως ἐπιπέσῃ κατ' αὐτῶν. Καὶ οὐδένα μὲν ἀπεπλάνησεν, ἠγγέλθη ὅμως, ὅτι προχθὲς ἀνεχώρησαν ἐκ Χανίων δύο τάγματα τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σελίνου, ἵνα συμπληρώτωσι πιθανῶς τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν λεηλασίαν τῶν χωρίων.

✤

Ἐκ Μήλου τηλεγραφοῦσιν, ὅτι ἀφίκετο ἐκεῖ χθὲς τὴν ἑσπέραν διὰ λέμβου μετὰ δέκα συντρόφων του ἐκ Χαλέπας προερχόμενος ὁ διακεκριμένος τῆς Κρήτης ὁπλαρχηγὸς καὶ βουλευτὴς Χανίων κ. Ἀντ. Γεωρ. Σήφακας. Περὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ συμβαινόντων οὐδὲν ἀπολύτως γνωρίζει νεώτερον διότι ἐν Χαλέπᾳ ἦτο ἀποκεκλεισμένος καὶ ὑπὸ αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν μέχρι τῆς πρωΐας τῆς παρελθούσης Τρίτης ὅτε διελαθὼν τὴν προσοχὴν τῶν τεταγμένων σκοπῶν ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν ἵνα κατόπιν δυνηθῇ ἀνετώτερον νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ λάβῃ ἐνεργὸν μέρος. Ὁ κ. Σήφακας ὁμολογεῖ ὅτι ἡ συγκοινωνία ἐν τῇ νήσῳ εἶναι τελείως διακεκομμένη.

✤

Ἐκ Μήλου ἐλάβομεν καὶ ἡμεῖς τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

Σύνταξις «**Παλιγγενεσίας**»

Δι' ἱστιοφόρου πλοιαρίου ἀφίκοντο ἐκ Κρήτης Σιφάκας βουλευτὴς Ἀπακωρώνου, Μουντάκης ἰατρὸς καὶ ἕτεροι ἑπτά. Κατάστασις ἰδία. Πυροπολήσεις ἐξακολουθοῦσι. Ἀβδουλὰχ ἀνεκοίνωσε γνωστὸν ἵππον δι' οὗ καλεῖ χριστιανοὺς καταθέσωσιν ὅπλα ἐπὶ ἀπονομῇ προνομίων.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

I

Αἱ γράφουσαι Ἑλληνίδες

Ὀλίγον πρὶν ἡ γυθῇ τὸ αἷμα τῶν χριστιανῶν ἐν Κρήτῃ, ἄρθονος ἐχύθη μελάνη εἰς τὰς στήλας τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοσιογραφίας διὰ τὰς κυρίας. Ἦτο μοιραῖον! Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνδρὸς πάντοτε ἀπασχόλησε τὴν ἀνθρωπότητα ὅλην, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μέχρις αὐτοῦ τοῦ ὄρους. Δι' ὃ καὶ φέρει ἐν ἐκυτῇ ἡ γυνὴ ἀρετῆς καὶ κακίας δόσεις ἰσοφαριζούσας. Ἀλλὰ διὰ τὴν γυναῖκα παρ' ἡμῖν ἐπ' ἐσχάτων ἐγράφησαν πολλὰ — παρ' ἀξίαν — ὅσον ἀφορᾷ τὴν πνευματικὴν ἰδίως αὐτῆς διάπλασιν. Τὰς λυποῦμαι! Μόλις αἱ δυστυχεῖς ἤρχισαν νὰ φαίνωνται, νὰ προβάλλουν σιγὰ—σιγὰ τὴν χαριτωμένην κεφαλήν των—διότι ὑπάρχουν καὶ δεσποινίδες γράφουσαι—καὶ πάρευτα τὸ φάσμα τοῦ κ. Ροΐδου, φάσμα πραγματικὸν, παρενετέθη ὡς μαῦρον ἀπειλητικὸν σύνεφον εἰς τὰς πρώτας ροδοχρόους ἀνταυγείας τῆς Ἠοῦς τῆς φιλολογικῆς τῆς γυναικὸς ἐργασίας.

Ὁ κ. Ροΐδης εἶναι ἀναμφιβόλως πολὺ ἐπιτήδειος λογογράφος. Κατώρθωσε μὲ μερικὰς εὐρυολογίας, μὲ τεμάχιά τινα καλομετραρσμένα ἐκ ξένων περιοδικῶν καὶ — τὸ συνηθέστερον — μὲ μίαν προτίμησιν ἐξ ὅλου τοῦ γράφοντος γυναικείου φύλου νὰ ὑποκινήσῃ θόρυβον, ὅστις ἀτυχῶς ἐπέτεινε τὸ κακὸν, τὸ ὁποῖον ἀκριβῶς τὸ ἄρθρον του ἐπηγγέλλετο νὰ προλάβῃ. Διότι αἱ γράφουσαι κεντηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ρεπορτᾶζ, ἐξεστράτευσαν. Εἰς αὐτὴν τὴν μονομαχίαν, μεταξὺ ἑνὸς λογίου ὃν ἐκ τῆς μορφῆς τοὐλάχιστον εἶναι ἀδύνατον νὰ συμπαθήσῃ τις, καὶ τόσων ἐξ ἑτέρου καλλιμόρφων, σφριγηλῶν, ὑπάνδρων καὶ μὴ, ἀντιπροσώπων τοῦ μὴ ἀσχήμου φίλου, νὰ παρεμβαίνῃ τις ὡς μάρτυς ἁπλοῦς, χωρὶς νὰ συμμετέχῃ τῶν βολῶν εἶναι πολὺ εὐχάριστον.

Ἀλλ' ἡ ἁπλῆ κατ' ἀρχὰς καὶ ἀκίνδυνος μονομαχία ἔλαβε διαστάσεις γενικοῦ πολέμου, ἡ δὲ καινοφημία εἰσέβαλε τόσῳ ἀπειλητικῶς εἰς τὰς στήλας τοῦ χάρτου, ὥστε δὲν θὰ εἶναι ὑποθέσω πολὺ ὀγλήρὸν ν' ἀναμιχθῇ τις καὶ ὡς διαιτητὴς, ἂν καὶ δύναται ἐκ τῶν προτέρων νὰ ἦ βέβαιος ὅτι ὁ κ. Ροΐδης δὲν θὰ τὰ ἀκούσῃ ὡς ἐκ τῆς χρονίας βαρυκοΐας του, ἀλλ' οὔτε καὶ τοὺς πολυθρυλλήτους ὀνυχατῶν κυριῶν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ αἰσθανθῇ ἡ ἐπιδερμὶς αὐτοῦ, κρίνοντα τόσῳ ὡραίας κυρίας.

✤

Μετὰ τὴν «Πάπισσαν Ἰωάνναν», μετὰ τὴν μετὰ τοῦ κ. Βλάχου ἥκιστα ποιητικὴν περὶ ποιήσεως ἔριδα, ἰδοὺ ὁ κ. Ροΐδης καὶ πάλιν ἀντικείμενον ὁμιλίας. Κατηγόρησεν ὁ μεθυγράφος κριτικὸς τὰς Ἑλληνίδας ὡς ἀναξίας σήμερον καὶ νὰ ἀναφέρωνται κἂν ἐν τοῖς φιλολογικοῖς ἀγῶσιν, ὡς ἀντιποιουμένας συγγραφικὰ προσόντα προσιδιάζοντα εἰς τοὺς ἄνδρας καὶ ταῦτα ὅμως ἐν ἀξιοθρηνήτοις μειονεκτήμασι καὶ τέλος προκειμένου μία γυνὴ νὰ εἶναι κατὰ πολὺ νεωτεριστικῶν ἀφορισμῶν τοῦ Προυδὸν, ἡ οἰκοκυρὰ ἡ ἑταῖρα, προτιμότερον τὸ πρωτον, διότι ἡ πρόοδος θέλει τὴν γυναῖκα καὶ φιλολογοῦσαν συστηματικῶς — διότι πάντοτε ὡς ἐξαίρεσις ἡ γυνὴ ἠχολήθη μὲ τὰς τέχνας καὶ τὰ γράμματα (1) — ἡ αὐτὴ πρόοδος σύρει σήμερον τὴν γυναῖκα ἔξω τοῦ οἴκου πρὸς τὴν ἐλευθεριάζουσαν ἠθικήν. Τὰς κατηγόρησεν ἀνδριζούσας ὅταν γράφουν, ἐθεώρησε δὲ τὴν ἔλλειψιν θηλυκότητος—εἶναι ἡ λέξις του — ὡς μέγα πρόσκομα τῆς ἀνεδείξεως τῆς γυναικὸς ἐν τῇ πκρ' ἡμῖν φιλολογίᾳ, συστήσας εἰς τὰς γραφούσας Ἑλληνίδας τὴν Ἔλλιοτ, τὴν Γαίη, τὴν Γιρχρδίνου, καὶ ἄλλας, ἀλλ' ὄχι, πρὸς Θεοῦ, τὴν Στάελ, τὴν Δώραν Ἰστριαδα καὶ ἄλλας ἀνδρογυναῖκας». Ἡ λεπτότης καὶ ἡ φιλοκαλία πρέπει νὰ εἶναι τἀποκλειστικὰ χαρίσματα τῆς γυναικείας λογογραφίας.

Ἰδοὺ τὸ casus belli. Καὶ ἤρχισαν αἱ συνεντεύξεις, αἱ διατριβαὶ, τὰ ἄρθρα, αἱ ἀπαντήσεις. Καὶ ὅλα αὐτὰ μαρτυρικῶς τὰ ὑπέστην μετὰ τόσων ἀναγνωστῶν, ἀλλ' εὐτυχῶς τὴν στιγμὴν αὐτὴν τίποτε, μὰ τίποτε δὲν ἐνθυμοῦμαι.

✤

Ὁ πολὺς ζῆλος βλάπτει. Πόσον δὲ βλάπτει, ἀποδεικνύει ἡ παρεξήγησις, ἣν ἐν πάντῃ ἐπιπολαιότητι ἐσκεύασεν ὁ κ. Ροΐδης! Ἐνόμισαν κυρίαι τινες γράφουσαι σελίδας φιλολογικὰς ὅτι ὁ ἐπικριτὴς των ὁ ὀξύνους ἀλλὰ καὶ ἄδικος ἔν τισι, ἠρνήθη ἀπολύτως εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἱκανότητα τοῦ γράφειν. Τοῦτο ἐὰν ἔλεγεν ὁ κ. Ροΐδης, θὰ ἦτο ὁ ἔσχατος τῶν παραλογισμῶν. Διότι χωρὶς ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ἱστορίαν, ἥτις πλεῖστα παρατάσσει ὀνόματα γυναικῶν ἐξόχως διαπρεψασῶν εἰς τὰ γράμματα καὶ τὴν τέχνην (2), αὐτὴ αὕτη ἡ φυσιολογία μὲ φωνὴν Στέντορος συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ γυναικείου φύλου. Ὁ ἐγκέφαλος οὔτε εἰς ἀνδρικὸν, οὔτε εἰς γυναικεῖον διακρίνεται. Κατὰ ποσὸν βεβαίως ποικίλλει· ἀλλὰ καὶ κατὰ ποιὸν, ὄχι δόξα τῷ Θεῷ. Πάντα λοιπὸν ἐξ ὅσων εἶναι δυνατὰ εἰς τὸν ἄνδρα κατ' ἀρχὴν, εἶναι ἀδύνατα εἰς τὴν γυναῖκα — ὄκτὸς ὀσάκις διαμαρτύρεται ἡ φυσιολογικὴ τῶν δύο φύλων κατάστασις. Λοιπὸν καὶ ἐν τῇ φιλολογίᾳ διάκρισις τοιαύτη ἐγκεφαλικὴ δὲν ἐπιτρέπεται λογικῶς νὰ γίνῃ. Ἡ μόνη, ἀρκετὰ σοβαρὰ ἄλλως τε διαφορὰ ἔγκειται εἰς ἄλλα προσόντα, ὧν κατ' ἐξαίρεσιν πάντοτε εἶναι δεκτικὸς μᾶλλον ὁ ἀνὴρ ἢ ἡ γυνή. Ἀλλοίμονον ἐὰν ὅλοι οἱ ἄνδρες ἢ ὅλαι αἱ γυναῖκες ἠσχολοῦντο εἰς τὰ γράμματα! Ἡ πεῖνα θὰ ἐθέριζε τὴν ἀνθρωπότητα. . . .

✤

Τὸ ζήτημα κυρίως εἶναι τὸ ἑξῆς: Ἔχομεν ἐν Ἑλλάδι γυναῖκας γραφούσας ἄξια λόγου; Καὶ ποῖαι εἶναι αὗται; Ὅλα τὰ ἄλλα καὶ ἰδίως τὰ περὶ θυλήτητος δόγματα εἶναι μεγαλοπρεπεῖς ἀνοησίαι, δυνάμεναι νὰ παράσχωσι τροφὴν μόνον εἰς τὴν σάτυραν. Ὁ κ. Ροΐδης ἐπέκρινε μόνον τὸν τρόπον τοῦ γράφειν. Ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τὸν τρόπον, ὡς ἔννοεῖ αὐτὸς τοῦτον, δὲν τὸν ὑποβοηθοῦν τὰ ἐπιχειρήματα ἅτινα προβάλλει, τὰ ἥκιστα πειστικά. Ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν κυριῶν ὅσαι ὡς ἐκ τοῦ θέματος ὀφείλουν νὰ μὴ χαριτολογοῦν, εἶναι κωμικός. Ἡ δεσποινὶς Καλιαπέρη γράφουσα τὸ περὶ Ὀλυμπίας ἔργον της ἀπέτυχε. Διατί; Διότι δὲν ἔγραφεν εἰς τὸ ὕφος τῆς Παπίσσης Ἰωάννας. Ἡ κ. Ἀλιμπέρτη ἐκδίδουσα τὴν «Ἀμαλίαν» δὲν ἔκαμε τίποτε. Διότι δὲν διαφίνεται ὁ γυναικεῖος κάλαμος. Τοιοῦτοι παραλογισμοὶ δὲν ἤρμεζον εἰς τὴν γραφῖδα τοῦ κ. Ροΐδου. Ἄλλο ἠδύνατο καὶ ὤφειλε νὰ κτυπήσῃ.

Ὅτι δὲν γράφουν ἐπιτυχῶς αἱ κυρίαι σήμερον, ὄχι διότι ἐλλείπει ἡ θυλῆτις, ἀλλὰ, διότι δὲν εἶναι προοδευτικαὶ, δὲν μελετοῦν, δὲν παρακολουθοῦν τὴν φιλολογίαν, δὲν κατώρθωσαν νὰ μορφώσουν ὕφος, δὲν κατώρθωσαν ν' ἀπαλλαγοῦν τῶν κοινοτοπιῶν, τῶν ἠχηρῶν φρασεολογιῶν, τῶν ρηματικῶν ἀερολογημάτων, τοῦ στόμφου τῆς φλυαρίας. Θὰ εἴπῃ ὁ κ. Ροΐδης, ὅτι αὐτὰ τὰ ἐδιδάχθησαν κυρίως ἀπὸ τοὺς γράφοντας ἄνδρας. Ἀλλὰ νομίζει, ὅτι χωρὶς νὰ τὰ μεταχειρίζηται ὅλα αὐτὰ τὰ λογοπήματα μία γυνὴ δὲν δύναται καὶ πολλάκις δὲν ὀφείλει ν' ἀνδρίζῃ, ὅπως καὶ ὁ ἀνὴρ ἀναγκάζεται πλειστάκις νὰ γράφῃ θηλυπρεπῶς; Ἀκριβῶς, ἂν ἔχῃ νὰ ἐπιδείξῃ ἔργα γυναικεῖα ἡ πτωχὴ φιλολογία μας, δὲν εἶναι τὰ ποιήματα τὰ ἐντελῶς παιδαριώδη τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν», καθ' ἃς ἠδύνατο ἀσφαλῶς νὰ τοξεύσῃ τὰ βέλη του ὁ κ. Ροΐδης, ἀλλὰ τὰ σοβαρὰ ἔργα κυριῶν οἷαι αἱ κκ. Παρρὲν, Κεχαγιᾶ, Ἀλιμπέρτη, Φ. Οἰκονομίδου, Δώρα Ἰστριὰς, Μηνιάτου, Καλλισπέρη, Ζάρκου, Σχλῆμαν κλπ. Ὁ κ. Ροΐδης θέλει τὰ γυναικεῖα ἔργα ἀφελῆ. Οὐδεὶς ἀρνεῖται ὅτι τὰ σχετλιαστικὰ ἐπιφωνήματα καὶ οἱ ἀρχαίζοντες διθύραμβοι ἐτάφησαν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ νεωτέρου πνεύματος. Ἀλλ' ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἕως τώρα τοὐλάχιστον ὡς ἀφελὲς ὕφος ἔχει ἐκληφθῆ ὑπὸ τῶν κυριῶν τὸ παιδαριῶδες, ὡς γλυκὺ τὸ ἀνούσιον, ὡς ἁβρὸν τὸ παιδαρόν. Αἱ γυναῖκες γράφουσαι δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἀφελεῖς, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀνδρίζουν ὅταν πρέπει ν' ἀνδρίζουν. Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ γράψῃ ὁ κ. Ροΐδης καὶ ὄχι νὰ ἀνακηρύσσῃ δόγματα ἀσύστατα λαμβανόμενα ὑπ' ὄψει μόνον καὶ μόνον, διότι ὁ γράψας ἔχει φήμην συγγραφέως ἀρκετὰ κολακευτικήν.

✤

Ὁ Διδερὼ λέγει κάπου: «Ὅταν πρόκηται νὰ γράψῃ τις διὰ τὴν γυναῖκα πρέπει νὰ εἰκάσῃ τὴν γραφῖδα εἰς τὸ σύρανιον τόξον καὶ νὰ τρέχῃ ἐπάνω εἰς τὴν γραμμὴν τὴν ὁποίαν ποιεῖ αὐτὴν θὰ χαράξῃ ἡ κλίσις τῶν πτερῶν τῆς χρυσαλίδος». Ἐλπίζω, ὅτι γράψαι ὄψει τοὺς κριτικοὺς. Διότι προκειμένου περὶ τῶν Ἑλληνίδων γραφουσῶν ἡ γραφὶς τοῦ ἀμερόληπτου καὶ δικαίου κριτοῦ πρέπει νὰ βαφῇ κατ' ἀνάγκην μὲ ὀλίγον δηλητήριον διὰ νὰ φονεύσῃ τὰ ἀπαίσια βακτηρίδια ἅτινα δὲν ἀφίνουν τὴν Ἑλληνίδα νὰ δράσῃ ἐπαξίως τοῦ πνεύματός της. Ἐν τούτοις θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ῥίψωμεν καὶ ὀλίγον χρυσόκονιν. Ἡ γυνὴ ἕλκεται πάντοτε πρὸς πᾶν ὅ,τι λάμπει, ἀδιάφορον, ἐὰν δὲν εἶναι χρυσός.

(Ἕπεται συνέχεια) **Δίκ**

(1) Δ. Ι. Καλογεροπούλου: «Ἡ γυνὴ ἐν τῇ τέχνῃ» διάλεξις γενομένη τῇ 19 Ἀπριλίου 1895.

(2) Ε. Ἀσωπίου. Ἡ γυνὴ ἐν Ἑλλάδι καὶ τῇ Ἑσπερίᾳ.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΟΥ

Ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως», ἐδημοσιεύθη χθὲς ἡ ἑπομένη γνωστοποίησις.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1893 ΒΡΗΣΤ' νόμου «περὶ ὑπηρεσίας τῶν ἐθνικῶν δανείων» κατετέθη ἤδη ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ἀναγκαῖον χρηματικὸν κεφάλαιον, ἤτοι φράγκα 2,317,102:75 πρὸς ἐξαργύρωσιν εἰς χρυσὸν κατὰ τὸν εἰρημένον νόμον τῶν τοκομεριδίων λήψεως 19 Ἰουνίου (1 Ἰουλίου) 1896 τῶν ἐθνικῶν δανείων τῶν 120, 170 καὶ 135,000, 000 φράγκων, ὡς καὶ τοῦ δανείου τῆς κεφαλαιώσεως.

Ἡ ἐξαργύρωσις γενήσεται ἐνταῦθα μὲν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, ἐν Λονδίνῳ παρὰ τοῖς κ. κ. G. I. Hambro and Son, ἐν Βερολίνῳ παρὰ τῇ National Bank fur Deutschland διὰ τὰ δάνεια τῶν 120, 170 καὶ 135,000,000 καὶ παρὰ τῷ Comptoir National d' Escompte de Paris καὶ ἐν Φραγκφούρτῃ παρὰ τοῖς κ. κ. Erlanger et fils διὰ τὸ δάνειον τῶν 135,000, 000.

Ὅθεν γνωστοποιεῖται τοῦτο τοῖς κατόχοις, ὅπως πρὸς ἐξαργύρωσιν ἀπευθυνθῶσι πρὸς τὰ εἰρημένα καταστήματα.

ΟΙ ΑΠΟΣΤΡΑΤΟΙ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπηύθυνε πρὸς ἁπάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς διαταγὴν περὶ συνδρομῆς πρὸς σύστασιν σωματείου ἀποστράτων ὑπαξιωματικῶν. Παραγγέλομεν λέγει ὅπως συστήσητε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κατωστατικοῦ τοῖς ὑφ' ὑμᾶς κκ. ὑπαξιωματικοῖς προτρέποντες αὐτοὺς ὅπως ἕκαστος προσφέρῃ ὅ,τι ἂν βούληται πρὸς εὐδόωσιν τοῦ σωματείου ἀνελογιζόμενος τὴν περίθαλψιν ἣν τοῦτο ὑποστηριζόμενον ἠθελε προσκομίσει εἰς τοὺς πτωχοὺς ἀποστράτους ὑπαξιωματικοὺς, καὶ προσέτι ὅτι τοιαύτη τις συνδρομὴ ἠθελε σπουδαίως μειώσει τὴν ἀπογοήτευσιν τῶν ὑπαξιωμοτικῶν ἐκείνων οἵτινες νῦν ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ στρατῷ καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἔχωσι μείζονα προαγωγὴν σκοπεύουσι νὰ παραμείνωσιν ἐν αὐτῷ μέχρι τῆς ἀποστρατεύσεώς των. Πρὸς τοῦτο θέλετε ἀνοίξει κατάλογον εἰσφορᾶς μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ καταθεσιν εἰς τὸ ταμεῖον ὑμῶν τοῦ εἰσπραχθησομένου χρήματος καὶ θέλετε ἐμβάσει αὐτὸ διὰ χρηματικοῦ γραμματίου πρὸς τὸ ἐνταῦθα Φρουραρχεῖον πρὸς ὃ συναποσταλήτωσαν οἱ κατάλογοι τῆς εἰσφορᾶς.

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ

Τὰ μέλη τῆς γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς ἀποστολῆς πρὸς μελέτην τῶν βυζαντινῶν μνημείων, ἐργάζονται ἀπροσκόπτως ἐν Πελοποννήσῳ. Ἡ γαλλικὴ ἀποστολὴ θερμότατα συνεστήθη εἰς τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν. Ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἀποστολῆς ὁ διάσημος ζωγράφος κ. Ὕπερμαν εὑρίσκεται πρὸ δεκαπέντε περίπου ἡμερῶν εἰς Μιστρᾶν. Ὁ κ. Ὕπερμαν, γνωστὸς διὰ τὰ ἔξοχα ἔργα του καὶ ἰδίως διὰ τὰς ζωγραφίας τῶν μεσαιωνικῶν μνημείων, ἐξεπλάγη ἐκ τῆς καλλονῆς τῶν βυζαντινῶν εἰκόνων τοῦ Μιστρᾶ. Ἔκ τινος ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς κ. Τυπάλδον Κοζάκην μεταφέρομεν τὴν ἑξῆς περικοπήν. « . . . Εἶμαι εἰς Μιστρᾶν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς, καὶ ὑπῆρξε μεγάλη εὐχαρίστησις δι' ἐμὲ νὰ ἴδω τὰς θαυμασίας ταύτας βυζαντινὰς ζωγραφίας καὶ ἰδίως ἐκείνας τῆς Περιβλέπτου»

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΒΕΛΗΓΡΑΔΙΟΝ, 6. [illegible] τυρήσεων τῶν ἐφημερίδων ὁ διορισμὸς Σέρβου διπλωματικοῦ πράκτορος παρὰ τῷ Ἠγεμόνι τοῦ Μαροβουνίου εἶναι ἐντελῶς ἀπορασισμένος. Αἱ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες ἐξακολουθοῦσιν διαμαρτυρόμεναι κατὰ τοῦ λόγου τοῦ Γκολουχόβσκη.

ΤΥΝΙΣ, 6. Ἡ Ἐμπορικὴ ἀποστολὴ, ἡ διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ μαρκησίου Μορὲς κατεσφάγη ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν Τουαρέγων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. Ὁ Στρατηγὸς Βριὲρ Δελὶλ ἀπέθανε.

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΛΗΣΤΕΙΑΣ

Διὰ Β. διατάγματος ἐτέθησαν προσωρινῶς εἰς ἐνέργειαν οἱ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου καὶ 29 Μαΐου 1871 ὑπὸ στοιχεῖα ΤΟΔ' καὶ ΥΙΕ' νόμοι περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας. Ὁ χρόνος τῆς προσωρινῆς ἰσχύος τῶν νόμων τούτων, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς κατὰ νόμον λήξεως τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἰσχύουσιν οἱ εἰρημένοι νόμοι δυνάμει τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουνίου π. ἔ. Β. διατάγματος, ὁρίζεται εἰς ἓν ἔτος.

ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ

Χθὲς μ. μ. συνῆλθον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου οἱ καθηγηταὶ τῶν τεσσάρων σχολῶν πρὸς ἐκλογὴν Πρυτάνεως διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1896—97. Παρόντες καθηγηταὶ ἦσαν 46 μετέσχον δὲ τῆς ψηφορίας 53,7 ἀποστειλάντων τὰ ψηφοδέλτιά των. Ἐκ τῶν γενομένων τριῶν ψηφοφοριῶν ἔλαβον ὁ κ. Α. Χρηστομάνος 29 ψήφους, ὁ κ. Σ. Μαγγίνας 27 καὶ ὁ κ. Σ. Σακελλαρόπουλος 14. Ἐπειδὴ ὁ τελευταῖος δὲν ἔλαβε τὸ ἀπαιτούμενον τριτημόριον τῶν ψήφων ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ θὰ ἐπαναληφθῇ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν προήχθησαν εἰς ὑπενωμοτάρχας 33 χωροφύλακες εὐδοκιμήσαντες κατὰ τὰς ἄρτι διεξαχθείσας ἐξετάσ